

Värmlands Anor

Nr 4 december 2023 Medlemstidning för Värmlands Släktforskarförening Årgång 40

Swedish Augustana Cemetery i Moody County, South Dakota, nära gränsen till Minnesota. Den lilla kyrkogården kallas i bevarade arkivhandlingar "Kila svenska kyrkogård", eftersom det i området i slutet av 1800-talet etablerades en liten koloni av värmlänningar från Kila. Omkring år 1900 fanns också ett postkontor med namnet Kila, South Dakota, i närheten. Men de flesta i området var norrmän.

Foto: Carl-Johan Ivarsson

VärmlandsAnor är Värmlands Släktforskarförenings medlemsblad. Författarna ansvarar för riktigheten i artiklar. Citera gärna VärmlandAnor, men glöm inte att ange källa. Eftertryck av texter endast med författarens tillåtelse. Redaktionen förbehåller sig rätt att redigera insända bidrag. ISSN 1400-1047 Upplaga 1700 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare och redaktör

Carl-Johan Ivarsson,
Finnögatan 4 B, 614 33 Söderköping
Tel. 070-2253245, redaktor@varmlandsrotter.se

Layout

Kristine Novika-Svensson, KNS Bokbildning, Molkom
Tel. 073-990 80 66

Tryck

City Tryck i Karlstad AB

Föreningsfakta

Föreningen bildades 1983 och har till ändamål att stödja och stimulera intresset för släkt- och hembygdsforskning i Värmland och förena dem som delar detta intresse.

Förenings adress

c/o Lars-Göran Jansson, Ingalills väg 10, 656 38 Karlstad.
Tel. 070-713 49 56
E-post: ordförande@varmlandsrotter.se
Organisationsnummer 873201-6879
PlusGiro 46 96 60-5
Norsk postgiro 7877 08 16652

Medlemsfrågor

Medlemsavgiften är 170 kr för ordinarie medlem och 60 kr för familjemedlem. Medlemmar i Norge betalar 220 svenska kronor. För nytt medlemskap gå till start.varmlandsrotter.se/ bli-medlem eller kontakta Elisabeth Björkman medlem@varmlandsrotter.se

Hemsida och e-mail

www.varmlandsrotter.se
e-mail vsf@varmlandsrotter.se

Förenings styrelse

Ordförande Lars-Göran Jansson,

Ingalills väg 10, 656 38 Karlstad. Tel. 070-713 49 56

Vice ordförande Britt-Marie Johansson, Bokliden 41,

667 33 Forshaga Tel. 070-530 63 30

Sekreterare Gunnar Jonsson, Sveavägen 6 C,

66141 Säffle. Tel. 076-768 11 54

Kassör Elisabeth Björkman, Önnerud 161,

655 91 Karlstad. Tel. 073-640 76 03

Ledamöter

Eva Lejrin, Packhusallén 17 lgh 1602 652 14 Karlstad.

Tel. 070-6859960

Sonja Skagerud Östlund, Cederroths väg 1, 663 33

Skoghall. Tel. 054-51 73 34

Thomas Andersson, Gärdesgatan 17, 667 31 Forshaga.

Tel. 070-237 83 54

Berith Hemmingberg, Smedsgatan 9 A, 684 30 Munkfors.

Tel. 076-914 01 97

Monika Becker, Svenshult 310, 663 91 Hammarö.

Tel. 070-294 34 36

Lisbeth Wärme, Acksjön 615, 665 98 Molkom.

Tel. 070-686 90 76

INNEHÅLL

- 3 Hur det började, *Eva Fredriksson*
- 5 Glimtar ur föreningens historia –det tredje och fjärde decenniet, *Carl-Johan Ivarsson*
- 9 Ordförande har ordet
- 10 En karelsk familj i Storfors, *Joel Pälvärinne*
- 12 När Life Magazine kom till Lövnäs, *Carl-Johan Ivarsson*
- 16 Släktforskardagarna i Östersund
- 17 Kallelse till årsmöte 2024
- 18 Bokrecension av Carl-Johan Ivarsson: Sälbodabygden 1: Västra och Östra Sälboda, Kättersrud
- 19 Lokalgruppernas program våren 2024
- 20 Ur andra medlemsblad , Att betala sin medlemsavgift
Antavla 260
- 22 Värmländsk släktforskardag på Värmlands Museum
Antavla 261
- 24 Värmlands Släktforskarförening Våren 2024

REDAKTÖRENS RUTA

Släktforskare och nättroll – det synes ju vara en omöjlig kombination? Nej, faktiskt finns det sådana som kan figurera som båda. Även om nu nättroll brukar framträda under påhittade namn.

Jag är med i Facebookgruppen ”Släktforskning för noviser”. Där ställer många nybörjare frågor som kan få bra svar av mer erfarna forskare. Jag gillar själva problemlösningen – att kunna tyda en svår text. Ett vanligt problem är att nybörjarna använt sig av halvbra källor som SCB-utdrag istället för ministerialböcker i original eller Ancestrys bilder baserade på den gamla mikrofilmen istället för Arkiv Digitals högklassiga bilder. Ett annat att man tar bild med mobilen på skärmen istället för att göra ett skärmsklipp eller ännu hellre använda AD:s sparande av bilder.

När jag svarat på en fråga där någon felaktigt tolkat ortsnamnet Morjärv som Kosjärv och jag försökt att rätta till så fick jag en oväntad reaktion från en person som kallade mig mästrande och att mitt svar var en ”avhyvling”. Att jag rekommenderat Arkiv Digital så ogillade han också detta. När jag än en annan gång svarade att ”det står x precis som på föregående rad” så fick jag en ny ilsken reaktion från samme person: ”Bespara mig så gärna mästrande svar”.

Personen ifråga uppträder under eget ovanliga namn och verkar trots sitt dåliga humör vara från Göteborg.

Det är inte alltid så lätt när man vill hjälpa till. Men nästan alla andra reaktioner är positiva så jag fortsätter väl att svara.

Carl-Johan Ivarsson

Jubileum 40 år

Hur det började

av Eva Fredriksson

Intresset för släktforskning här i Värmland tog fart på allvar 1970-talet, liksom i hela Sverige. Det var då som länsbiblioteken började låna ut mikrofilm i allt större omfattning och studiecirk- lar växte upp som svampar ur jorden runt omkring i bygderna. Själv var jag då rätt nyanställd på länsavdelningen vid Karlstads stadsbibliotek och hade egentligen mycket dimmiga begrepp om vad det hela rörde sig om. Visst hade vi en hisklig, ålderstigen läsapparat uppe på vinden på Kungsgatan 1, en stor huv som man nästan kröp in i, men vad folk hade för sig där i halvmörkret under snedtaket, det var jag fullständigt okunnig om. Men bibliotekarier tillhör ett nyfikenhet skrår, så jag beslöt mig att undersöka saken. Många släktforskare har gjort samma erfarenhet som jag: man blir totalt fast! Det blev nästan som ett gift. Lunchraster, kvällar och tidiga mornar satt jag där och vevade film (mikrokort var ännu ett okänt begrepp) och jag prisade min goda tur att vara bibliotekarie med egen nyckel till biblioteket och tillgång till läsapparat både natt och dag. Jag gjorde väl alla nybörjarens vanliga misstag, vilket i och för sig var lärorikt.

En dag i början av 70-talet blev jag upprörd från ett studieförbund, som undrade om jag ville leda en studiecirkel i Grums. Det hade jag ingen som helst lust till, men väluppfostrad som jag är, sa jag inte det rent ut utan ursäktade mig med att jag inte ville resa så långt på kvällstid och slätade över med att "det var synd att cirkeln inte hölls

Vi har inte hittat så många bilder från föreningens första år men här är styrelsen på besök i Grums 1985. Från vänster: Lars Gunnar Sander, Yvonne Korsbo, Kenneth Larsson, Anders Höglund, Ulf Nilsson, Torun Mossfeldt och Eivor Lantz. Foto: Ingrid Johansson.

i Karlstad". Tjugo minuter förflöt. Då ringde man från Karlstadskontoret för samma studieförbund. Det var så jag blev cirkelledare. Terminerna och åren gick. Det blev ganska många cirkeldeltagare med tiden, folk som jag lärde känna och som efter avslutad studiecirkel fortsatte som aktiva släktforskare och som kom att bilda en fast kärna bland biblioteksbesökarna. Det var i den här gruppen som jag först började höra talet om att "vi borde bilda en förening". Sådana hade börjat växa fram på andra håll i landet och vi svenskar är ju vana att organisera oss, så det kändes naturligt. Och det fanns andra än "mina" cirkeldeltagare som tänkte på samma sätt, för att inte tala om alla dem som brukade sitta på Emigrantregistret och forska, på den tiden i Gamla badhuset.

Vårvintern 1983 var vi några stycken som började prata mera allvar i föreningsfrågan och det är därför Värmlands släktforskarförening firar sitt 20-årsjubileum 2003. De jag främst tänker på är Peter Olausson på Värmlandsarkiv (vid

den tiden också i Gamla badhuset) och Gunnel Kvarnström, som då var anställd på Emigrantregistret. Vi blev en sorts interimsgrupp som tog oss uppdraget att undersöka förutsättningarna för en släktforskarförening och till gruppen knöts också Ulf Nilsson, välkänd forskare från Filipstad. Peter och jag åtog oss att skriva förslag till stadgar. Vi hämtade exempel från andra föreningar, som redan var i gång, och så satt vi på Gamla badhuset på kvällarna och skrev och planerade. Jag minns särskilt att vi var noga med att även hembygdsforskningen skulle komma med i skrivningen för att vi skulle få ett något vidare intresseområde än den rena släktforskningen. Jag hade i cirkelarbetet lagt märke till att de som kommit lite längre i sina studier ofta gled över i hembygdsforskning och släppte en del av den "rena genealogin". En del mötte man på högskolans kurser i etnologi och lokalhistoria. Stadgarna har väl under årens lopp något omarbetats men i stort sett är de desamma som från starten.

På hösten 1983 började det dra ihop sig. Vi skulle kalla till konstituerande möte. Ulf Nilsson hade lovat att sitta ordförande. Peter skulle vara mötessekreterare och ordna en publikdragande föreläsare. Själv skulle jag jobba med kallelser och affischer samt ta emot anmälningar. Vi ämnade nämligen utöver föredraget locka med kaffe och smörgås, ett väl beprövat och oslagbart inslag i Föreningssverige. I mitt ”cirkelarkiv” hade jag många namnlistor och genom kontakter med alla Värmlands bibliotek var det inte särskilt svårt att sprida budskapet att Värmlands släktforskarförening skulle bildas i Karlstad den 15 december. Gunnel Kvarnström var den som skulle ordna lokalen och vidarebefordra kaffebeställningarna till de hjälpsamma damerna på Emigrantregistret. (Det skulle visa sig att just dessa damer fick kvällens tuffaste jobb!)

Anmälningar bara vräkte in! Som väl var tycktes inte lokalen erbjuda några bekymmer. Det var utställningslokalen, f.d. simbassängen i Gamla badhuset, och ytmässigt förslog den mer än väl. Men stolar, bord och kaffeservering! Hjälp! Jag måste erkänna att det något spårade ur för mig. Folk ringde alla tider på dygnet, både hem och till jobbet, och snart tappade jag räkningen. En timme innan mötet skulle börja, ringde någon från Stöllet och sa att de ”nu packade in sig 6 stycken i en taxi och ville ha kaffe och smörgås när de kom fram”. Då kändes det skönt att höra de trygga orden ”då årner säj” från de kaffekokande och smörgåsbredande frivilliga på Emigrantregistret!

”Rekordintresse skapade kaos bland släktforskarer” var rubriken i NWT:s reportage från den historiska kvällen. Visst, men det var ett härligt kaos med entusiastiska människor från alla hörn av Värmland, ja t o m från Stockholm! Ulf

Nilsson satt ordförande – där rådde förvisso inget kaos – föreningen bildades, entusiasmen var överväldigande och den första styrelsen utsågs. På Ulfs förslag hade vi i interimskommittén samlat till en ordförandeklubba med silverplåt, som högtidligen överlämnades till föreningens nyvalde ordförande, Anders Höglund från Kristinehamn. I den allra första styrelsen invaldes också Lars-Gunnar Sander, som är den som nu sedan många år svingar klubban.

Olga Dahl, välkänd släkt- och historieforskare från Göteborg, höll föredrag under rubriken ”Hur jag fann min farfarsfar och mormorsmor” och sedan vidtog kaffedrickning och allmänt samspråk. Stämningen var hög och sorlet steg mot taket i den gamla simbassängen. 116 personer tecknade sig direkt som medlemmar och därefter har det bara rullat på. Så tillkom Värmlands släktforskarförening, som efter sina första 20 år har 1000 medlemmar i Sverige och utomlands och bara blir bättre och bättre!

Eva Fredriksson (1943-2021) var precis som framgår i artikeln en av föreningens grundare och var också aktiv medlem i föreningen ända till sin hastiga bortgång. Hon var till yrket bibliotekarie och verkade också inom Föreningen Värmlandslitteratur.

Uppsatsen publicerades ursprungligen i jubileumsskriften Anor och anekdoter 2003.

Glimtar ur föreningens historia – det tredje och fjärde decenniet

av Carl - Johan Ivarsson

I jubileumsboken *Anor och anekdoter*, utgiven till Värmlands Släktforskarförenings 20-årsjubileum 2003 så finns en artikel av Lars Gunnar Sander under rubriken "Hur det fortsatte" som anknyter till Eva Fredrikssons berättelse om föreningens grundande.

Ni som har boken – ta gärna fram den och läs den artikeln igen, innan ni börjar på den här. Då får ni en sammanhängande jubileumsberättelse. Boken innehåller även många andra läsvärda artiklar.

Själv blev jag medlem 1994 och mer aktiv från förberedelsearbetet för de första Släktforskardagarna i Karlstad 1999, medlem i styrelsen från år 2000 och sedan redaktör i två omgångar. Engagemanget har alltid levt kvar även om jag inte haft min fasta bostad i Värmland sedan 2002. Med hjälp av årsberättelser och kompletterat med egna hågkomster kommer här en kavalkad över vad som hänt i föreningen sedan det år då föreningen fyllde 20 år.

Arkivens Dag 2003. Släktforskarhjälp med mikrokort.

2003

Det här året ägde Släktforskardagarna rum i Ronneby och föreningens medverkan var något nedtonad på grund av det stora avståndet till Blekinge. Planer fanns på en CD med kyrkboksregister. Boken *Wärmeland* i sitt ämne och i sin uppodling omnämns.

Föreningens 20-årsjubileum uppmärksammades i lokala medier. Jubileumsboken var klar till bokmässan i Karlstad i november. Gammelvala var den enda sommaraktiviteten. Fyra kommuner besöktes vid arkiv- och forskarkvällar. Leif Robertsons släktbok om Ekelundssläkten gavs ut av föreningen.

Forskarhjälp på Arkivcentrum kunde också utnyttjas via Anbytarforum.

Medlemsavgiften var 120 kronor och antalet medlemmar 1089.

2004

Släktforskardagarna arrangerades för första gången i Östersund och nu deltog vi åter med fullödigt bokbord. Personregister för medlemstidningen påbörjades.

Läsning av årsberättelsen visar att föreningens verksamhet ännu var rätt blygsam, med ett urval programaktiviteter varje termin, Gammelvala, forskarhjälp på Arkivcentrum och utgivning av *VärmlandsAnor*.

Jubileumsboken från förra året presenterades på bokmässan i Göteborg av Eva Fredriksson. Den s.k. arkivrundan med arkiv- och forskarkvällar fortsatte.

Hans Olsson från Forshaga blev ny ledamot i styrelsen. Han skulle bli aktiv på många områden framöver.

Sockenombudsträff på Arkivcentrum 2005

2005

Ett år som faktiskt innebar ett något minskat medlemsantal, en nettominskning med sju medlemmar. Släktforskarlagarna ägde rum i Göteborg, med invigning av kulturminister Leif Pagrotsky som var intresserad av allt och alla, särskilt av Värmland.

Tre arkiv- och forskarkvällar i samarbete med Arkivcentrums institutioner och våra systerföreningar ägde rum.

Den 19 november ägde en Värmlandsdag rum på Släktforskarförbundets dåvarande kontor i Sundbyberg.

2006

Det här året blev det skifte på redaktörsposten för VärmlandsAnor när Åke Hörnqvist efterträdde övertecknad skribent. Medlemsavgiften var nu 140 kronor.

Släktforskarlagarna ägde rum i Nacka, i förbundets egen regi.

Personregistret för medlemstidningen 1984-1993 var klart och var nu tillgängligt för medlemmarna på Värmlandsrötter.

2007

Året innebar ett skifte på ordförandeposten, när Bengt Nordstrand efterträdde Lars Gunnar Sander som trädde tillbaka efter inte mindre än 19 år. Han fanns dock kvar i styrelsen ännu ett år.

Släktforskarlagarna ägde rum i Halmstad.

Från och med detta år fanns det fyra arbetsgrupper för att involvera fler i föreningens arbete än enbart styrelsemedlemmar. Omorganisationen betecknas som lyckad.

Ett viktigt mål var att få igång verksamhet på fler platser än Karlstad. Detta kallades för Projekt Hela Värmland. Tidigare fanns aktiva grupper i Grums och Säffle. Tio program ägde rum på Arkivcentrum och ett var en utflykt till Järnskog.

Släktforskningens Dag var en framgång och lockade många besökare. Nu började det bli mer av medverkan vid evenemang runt om i landskapet, bl.a. Edeby, Gammelvala, Värmländsnäs skördefest och julmarknad i Forshaga.

Olle Andersson efterträdde Anette Carlsson som formgivare för VärmlandsAnor.

2008

Släktforskarlagarna ägde rum i Malmö.

En grupp i Kristinehamn tog form. Tendensen från föregående år med fler programaktiviteter i Karlstad men också fler aktiviteter på andra håll i landskapet fortsatte, nya platser var Bjurtjärn och Rudskoga.

Detta år utgavs de två sista socknar- na med kyrkboksregister på papper, för Värmskog och Segerstad. Framtiden visade sig vara digital.

2009

Släktforskarlagarna ägde rum i Falköping.

Den första CD-skivan med Värmlands Kyrkboksregister gavs ut och omfattade 23 socknar. Nu började lokalgruppen i Arvika att verka.

2010

Hans Olsson efterträdde Bengt Nordstrand som föreningens ordförande. Släktforskarlagarna ägde rum i Örebro.

Under året startades nya lokalgrupper i Sunne och Hagfors. För första gången visade föreningen också upp sig i Norra Finnskoga och på Klarhölja i Norra Råda. Det senare engagemanget kom att bli av långsiktig natur.

Ett mycket bra år ekonomiskt, som i verksamhetsberättelsen förklaras med fler medlemmar och mer kommissionsförsäljning av förbundets produkter.

2011

Släktforskarlagarna ägde rum i Norrköping, och då presenterade föreningen en ny utgåva av Värmlands Kyrkboksregister, nu med födda, vigda och döda från 46 församlingar.

Utflykt till hembygdsgården i Järnskog 2007

Utflykt till Brattfors krigsflygfält 2009. Lars Gunnar Sander har placerat sig i cockpit.

Bokbord i Karlstad vid firandet av Karlstad som årets kulturkommun 16 oktober 2010.

Hemsidan Värmlandsrötter flyttade från släktforskarförbundets server till ett eget webbutrymme.

Årets ekonomiska resultat blev ännu bättre än 2010, nu förklarar med försäljning av VKBR samt fler medlemmar.

2012

Släktforskarlagarna drog denna gång till Gävle.

Temakvällar på Arkivcentrum var nu så många att de inte kunde redovisas så noggrant som förut i verksamhetsberättelsen.

Den goda ekonomiska trenden fortsatte även detta år. Detta år blev det klart att Släktforskarlagarna 2014 skulle äga rum i Karlstad.

2013

Ny ordförande efter Hans Olsson blev Göran Dour. Detta års Släktforskarlagarna ägde rum i Köping.

Det här var året för föreningens 30-årsjubileum, som bl.a. markerades med ett extrajockt jubileumsnummer av VärmlandsAnor på inte mindre än 76 sidor.

Det här året genomfördes föreningen av planeringsarbete inför Släktforskarlagarna. Hans Olsson tog sig an uppgiften som samordnare för dagarna.

2014

För andra gången ägde Släktforskarlagarna rum i Karlstad. Den här gången i betydligt större skala än 1999 och i en riktig konferensanläggning: Karlstad CCC. Dagarna blev en mycket stor framgång med många besökare och stora lovord från alla håll. Många medlemmar aktiverades som funktionärer vid dagarna, försedda med väl synliga gula pikétröjor. Dagarna gav också en stor ekonomisk vinst med ca 560 000 kr som har kunnat ge en god ekonomisk bas åt föreningen under de följande åren.

Men ändå kunde en hel del "vanlig" verksamhet med tema- och fikaträffar, lokalgruppsverksamhet och evenemang på olika platser i Värmland redovisas i verksamhetsberättelsen.

Vid Släktforskarlagarna presenterades den tredje versionen av VKBR, nu omfattande 73 församlingar.

VärmlandsAnors omfång minskades med ett ark, från 28 till 24 sidor per nummer. Kerstin Osterman tog över som formgivare.

2015

Vid årsmötet avgick Göran Dour som ordförande och Hans Olsson återkom i rollen. Åke Hörnvist avgick som redaktör för VärmlandsAnor och ersattes av övertecknad skribent.

Detta års Släktforskar dagar ägde rum i Nyköping.

I verksamhetsberättelsen noterades att omkring 30 medlemmar varit funktionärer vid olika evenemang. Hösten 2015 startade föreningen en Facebookgrupp med Elisabeth Björkman som ansvarig. Detta år slöt föreningen ett samarbetsavtal med Folkuniversitetet.

2016

Släktforskar dagarna ägde rum i Umeå, vilket ledde till att föreningen detta år inte hade någon egen monter.

Annars ett år då verksamheten i stort sett följde det mönster som utvecklat sig under de tidigare åren.

2017

Vid årsmötet efterträddes Hans Olsson av Lars Lundell som ordförande. Denne avgick dock redan efter ca 3 månader. Vice ordförande Lars-Göran Jansson trädde in som tf ordförande resten av året.

Släktforskar dagarna ägde rum i Halmstad.

Detta år började föreningen på allvar intressera sig för DNA-släktforskning och startade studiecirkel i ämnet i Karlstad. Intresset var stort även på andra håll. VärmlandsAnor började detta år att tryckas i färg. En ny version av hemsidan sjuksattes i samband med årsmötet. En liten minskning av medlemsantalet noteras detta år.

2018

Vid årsmötet valdes Lars-Göran Jansson till ordinarie ordförande.

Släktforskar dagarna ägde rum i Växjö. I föreningens monter såldes en ny version av Värmlands Kyrkboksregister.

DNA-intresset var inte i avtagande utan cirklar var igång i Arvika, Grums, Töcksfors och Kristinehamn, samt även i Säffle och Karlskoga.

Det här året kunde föreningen börja erbjuda filmade föreläsningar från medlemsmötena som en förmån för medlemmarna via Youtube. Förutom den vanliga programverksamheten så kunde föreningen presenteras i olika bygdegårdar runtom i Värmland.

Utflykt till garnisonsmuseet i Axvall 2016.

2019

Ett verkligt långtidsprojekt kunde förverkligas när Emanuel Ekmans bok i nyutgåva presenterades i januari – det omnämns första gången 2002. Föreningen tecknade avtal med Arkiv Digital om att sälja registerposter från VKBR. Detta innebar ett stort tillskott i föreningens kassa.

Detta års Släktforskar dagar ägde rum i Borås. Precis som tidigare när dagarna varit inom rimligt avstånd från Värmland, anordnade föreningen en bussresa dit.

Videofilmningen av föredrag fortsatte. Det konstaterades att medlemsantalet var något sjunkande, i likhet med andra släktforskarföreningars. Däremot var det ekonomiska resultatet synnerligen gott detta år.

2020

Det här var ett år då mycket av den ordinarie verksamheten lamslogs av pandemin som nådde Sverige på allvar i mars. Det innebar att styrelsemötena fick flytta till Zoom och att medlemstidningen och hemsidan blev än viktigare kontaktpunkter för medlemmarna.

Några Släktforskar dagar blev det inte och riksstämman ägde rum i digital form. Alla programaktiviteter från mitten av mars blev antingen inställda eller genomförda via Zoom.

2021

Även 2021 blev ett till stora delar digitalt år, där föreningens årsmöte fick genomföras via Zoom.

Sex föreläsningar genomfördes via Zoom. Även Släktforskar dagarna

ägde rum i digital form. Två evenemang kunde dock äga rum på plats i Bjurtjärn och Ekshärad under sommaren.

Ett år med begränsad verksamhet gav dock ett överskott i ekonomin.

2022

Med detta år kunde den normala verksamheten komma igång igen på många sätt, även om årsmötet även detta år genomfördes via Zoom. Även Släktforsknings dag i januari ställdes in, men annars kom möten och träffar igång efter två år på sparlåga.

Nu blev det åter Släktforskar dagar i traditionell form, denna gång i Skövde.

Medlemsavgiften är nu 170 kronor och antalet medlemmar 1431 vid årets slut.

Ordföranden har ordet

Värmländsk släktforskar dag på Värmlands museum

Det är med glädje vi kan konstatera att arrangemanget på Värmlands museum blev så lyckat. Två föreläsningar av Fredrik Mejster om DNA-släktforskning och en föreläsning av Anna-Lena Hultman om emigrantforskning lockade många åhörare till den fina föreläsningssalen och vi hade många besökare vid vårt bokbord. Det blev en trevlig avslutning på vårt jubileumsår.

Värmländska

Många utanför Värmland uppfattar värmländskan som en dialekt, men vi som bor här vet att det är mycket stora variationer i dialekterna från norra till södra, respektive östra till västra delarna av länet. Dialektforskaren Elias Storm föreläste om Ölmemålet på Arkivcentrum och visade på hur dialekterna skiljer sig åt på bara några mils avstånd. I min hemby i södra Nyed tror jag nästan att vi hade egna ord för vissa saker eller företeelser. Farfar sa att en person var i "slagbaå" (slag-ba-a) om denne var i sitt esse, slagfärdig. När vi skulle fösa hem korna för kvällsmjölknigen ropade vi "koo-baa-naa" och då drog de sig mot grinden till gårdet fullt medvetna om vad det betydde. Har ni andra värmländska uttryck som känns som riktigt lokala, får ni gärna mejla mig på ordforande@varmlandsrotter.se.

Värmländsk humor

På besök i hembyn hos Anders Larsa var det amerikafrämmande och den något skrytsamme besökaren sa:
- "Det tar mig en hel dag att köra runt mina ägor med traktor hemma i Texas"
Anders fattade sig snabbt: "En tocken traktor ha ja mä haft!"

Tack för i år, och väl mött 2024!

Värmland den 9 november 2023
Lars-Göran Jansson, ordförande

En karelsk familj i Storfors

av Joel Pälvärinne

Nästan femton år har passerat sedan jag tog en omväg för att besöka mina förfäders gravar för första gången. Det var ett tidigt steg i sökandet efter svar på en av många frågor: varför kom familjen Pälvärinne till Sverige?

Min farfar Nikolaj och hans syskon Soja och Valtter föddes på 1920-talet i området Suojärvi i dåvarande finska Karelen. När Sovjetunionen anföll området i november 1939 drevs familjen på flykt. Nikolaj, Soja och Valtter och deras mor Tatjana tog sig till fots genom snön till en uppsamlingsplats och fördes västerut. Min farfars far Stepan stred som frivillig i fjärrskidpatrullerna i slaget vid Tolvajärvi och vid Kollaafronten.

Efter vinterkriget och fortsättningskriget var familjen Pälvärinne och 400 000 av deras karelska landsmän internflyktingar på olika orter i Finland. Som längst stannade de sju år i Kauhava i Österbotten. Men berättelsen om vinterkriget och flykten från Suojärvi förklarade inte varför familjen Pälvärinne tog sig till Sverige 1948. Finländarna som kom till Sverige efter kriget var normalt sett arbetskraftsinvandrare, inte flyktingar.

Av syskonen från Suojärvi har Soja varit i livet ända till hösten 2023. Hennes föräldrar kom från byn Pälväjärvi, i socknen Porajärvi, i ryska Karelen. Karelarna är ett folk som varken haft ett eget land eller etablerat skriftspråk. De har konstant splittrats mellan stormakterna Sverige och Ryssland. I början av 1900-talet var Porajärvi en fattig avkrok där folket livnärde sig på småskaligt jordbruk, fiske och jakt. Analfabetismen var mycket utbredd och varje opinion om undervisning och myndighetstjänster på karelska undertrycktes. I den treåriga folkskolan undervisades på

ryska – området var i praktiken trespråkigt, eftersom karelarna också behärskade finska. Språkfrågan och de återkommande gränsförskjutningarna medför förstås särskilda bekymmer för den som närmar sig ämnet utifrån.

Frändefolkskrigen

Efter oktoberrevolutionen rådde ett maktvakuum som också påverkade Finland. Landet förklarade självständighet från Ryssland och inbördeskrig utbröt. Nationalistiska krafter siktade på att utvidga Finlands gränser och att undsätta det karelska "brödrafolket" från bolsjevikernas välde. 1919 inleddes ett av de finska "frändefolkskrigen" där finska och karelska frikårer stred mot bolsjevikerna i Östkarelen. Porajärvi socken anslöt sig till Finland och stod under finsk administration tills ett fredsfördrag slöts mellan Ryssland och Finland, det s.k. Tartufördraget. Ett av villkoren i fördraget var att Finland skulle återlämna de ockuperade områdena till Ryssland. Så skedde i februari 1921.

Under hösten och vintern 1921–1922 gjorde tusentals östkarelska bönder väpnat uppror mot bolsjevikerna med understöd av finska frivilliga. I samband med upproret flydde omkring 11 000 östkarelska till Finland, däribland Stepan och Tatjana Pälvärinne. I Suojärvi blev Tatjana arbetare inom den växande skogsindustrinäringen. Stepan fortsatte sitt värv som byggnadsarbetare och uppförde familjens hus på sin fritid, i typisk karelsk stil: ett timmerhus i två våningar, med bastu i uthuset. Hösten 1939 brände han ned huset så att inte ryssarna skulle kunna ta det.

Sommaren 1941 gick Finland på nytt i krig mot Sovjetunionen. Under den sovjetiska reträtten brändes

Pälväjärvi och många andra byar i Östkarelen till grunden. Sedan 1944 är merparten av finska Karelen under rysk överhöghet. Enligt fredsvillkoren ställdes hela finska statsapparaten under sovjetisk insyn. Det innebar att flyktingarna från Östkarelen, som tidigare varit ryska medborgare men numera räknades som statslösa, riskerade att utlämnas till Sovjetunionen. Sverige var det enda säkra landet inom räckhåll för de "ryska" flyktingarna. Flyktrutterna hemlighölls och finska statspolisen, som blivit kommunistiskt orienterad efter krigsslutet, var dem hack i häl.

Flykt till Sverige

Flykten till Sverige hade alltså ingen omedelbar koppling till vinterkriget och fortsättningskriget. Skälet till att familjen Pälvärinne fick uppehållstillstånd i Storfors 1948 var snarare dessa frändefolkskrig som började 30 år tidigare. Omkring 1000 östkarelska tog sig till Sverige av liknande anledningar. Till en början avvisades många asylsökande med ryskt ursprung eftersom de misstänktes för att vara sovjetiska spioner. Men när den sovjetiska kontrollkommissionen i Finland började kräva utlämning av civila på hösten 1947 mjuknade den svenska attityden, och de flesta beviljades asyl.

Östkarelen drabbades skoningslöst av tvångskollektiviseringen och Stalinterrorn på 1930-talet – proportionellt sett blev fler i Östkarelen avrättade än i övriga delar av Sovjetryssland. Under terrorn var alla möjliga kopplingar till Finland förenade med livsfara. Släktingarna som stannade i Porajärvi socken drabbades också. Detaljerna om deras öden är dock fortfarande okända. Personakterna förvaras i ryska FSB:s arkiv och för att få tillgång behöver man bevisa släktskap. När jag började mitt arbete var inga namn kända bakom

gränsen. Resan som började på kyrkogården i Storfors har lett mig till ryska kyrkoböcker och arkiv för att söka efter de som en gång levde. Än så länge har jag bara nått till 1924... och den ridå som sänktes i februari 2022 har inte underlättat.

När svenska staten skulle placera ut de östkarelska flyktingarna bad många att få komma till områden som liknade platserna de hade lämnat. Så hamnade familjen Pälvärinne i de värmländska skogarna. När de inte arbetade på rörverket i Storfors var de verksamma i skogsnäringen eller sålde mattor. Till denna lilla ort kom också flyktingar från länder som Jugoslavien, Italien, Ungern och Estland. Min far som växte upp i Storfors på 1950-talet ställer sig ibland frågan – hur kommunicerade vi med varandra? Det löste sig på något sätt...

En flykt blev en klassresa

Av min finsk-karelska släkt blev det två generationer av industriarbetare, en generation av lärare och

tandläkare, och min generation fortsatte på liknande spår. Orter byttes: Borås, Linköping, jag studerade i Lund och började arbeta i Göteborg. Det kanske kan kallas för en klassresa. Men så minns jag vad Soja berättade i sin lägenhet i Karlstad – hennes morfar var tjänsteman i skolnämnden i Porajärvi fram till 1921, när bolsjevikerna stängde de finska skolorna... Historien går uppenbarligen i cirklar.

Sojas åttiofemårsdag firades på Dömle herrgård, visst har vi sjungit Värmlandsvisan på de sällsynta släkträffarna och nog har jag fångat gädda i Fryksdalen. 1973 flyttade mina farföräldrar tillbaka till Finland, och där tillbringade jag min barndoms somrar. Efter tjugo år flyttade de till Sverige igen. Flyktingens öde är tydligen att inte känna sig hemma någonstans. Men nu ligger de begravda där i Linköping, min hemstad, och sedan 1993 är det jag som ser på Finland med nostalgi i blicken.

Platserna blir till sist många. Mina vägar i forskandet om det förflutna

följer axeln Mölnlycke – Helsingfors – Petrozavodsk. På andra sidan Östersjön är exilfrågorna en ofrånkomlig del av de nationella berättelserna. Jag har etablerat kontakt med ättlingar till andra från Pälväjärvi och får hjälp av vänliga karelska damer att leta i kyrkoböcker från förra sekelskiftet. Det händer att historien gör sig påmind även där jag befinner mig: mannen som kom undan undergången i Stalins läger arbetade ju på fabriken som jag passerade tidigare idag!

Nyligen blev jag ombedd om hjälp att leta efter en viss Isajev från Rukajärvi, som också kom till Storfors omkring 1948. Så slog det mig, varför inte också ta reda på något om familjen Pälvärinnes historia på orten – jag vet ju bara att Stepan och Tatjana är begravda där. Det ledde till erbjudandet att skriva denna berättelse som började i Östkarelen och Finland. Den tidigare okända släkthistorien är fortfarande full av luckor, men den krokiga vägen till Värmland var uppenbarligen en knut som ville bli löst.

Familjen Pälvärinne i Storfors omkring 1957. De flesta av de vuxna på fotografiet kom till Storfors från Finland 1948 och arbetade på rörverket.

När Life Magazine kom till Lövnäs

av Carl-Johan Ivarsson

Den 23 november 1936 utkom den allra första utgåvan av en ny bildtidskrift i New York. Förläggaren Henry Luce på Time Inc. hade köpt rätten till tidskriftsnamnet Life, en humoristisk tidskrift på nedgång som utkommit sedan 1883. Den nya tidskriften hade bara namnet gemensamt med den gamla.

Luce tänkte sig att en tidskrift istället för att innehålla text som illustrerades med bilder, så skulle den nya tidskriften vara bilder med bildtexter. Life blev en bildtidskrift, som bildade skola för amerikanska konkurrenter som Look, och svenska motsvarigheter som Se. Den första utgåvan kostade 10 cent och innehöll fem sidor med bilder av Alfred Eisenstaedt (1898–1995), fotografen som 1945 skulle ta en av 1900-talets mest ikoniska amerikanska bilder just för Life: V-J Day in Times Square. Googla så får ni se den!

Life blev genast en succé. Efter bara några månader nådde upplagan 1 miljon exemplar, och tidningen fick också en roll i de amerikanska krigsansträngningarna under Andra Världskriget. Förutom Alfred Eisenstaedts redan nämnda bild av det kyssande paret så kom Robert Capas (1913-1954) bilder från D-Day, invasionen i Normandie den 6 juni 1944 att få mycket stor genomslagskraft, både genom bildernas kvalitet i sig och genom att delvis förstördes genom en miss i mörkrumsarbetet.

Besök i Gunnarskog

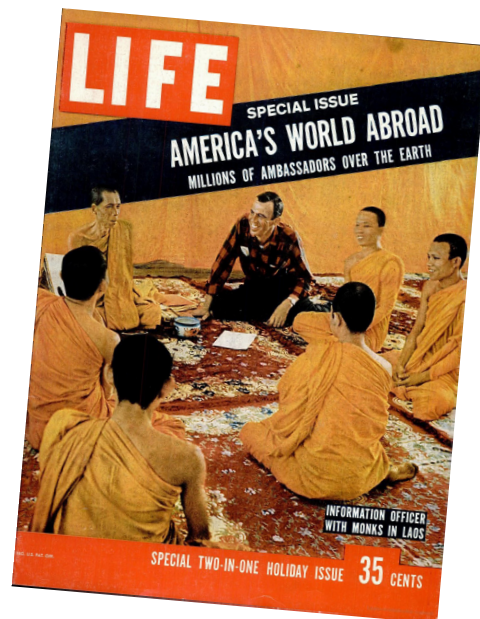
Vi snabbspolar några år till 1957. Life var den ledande amerikanska bildtidskriften. På tidskriftens omslag under året hittar vi tidens kändisar som en ung senator från Massachusetts vid namn John Fitzgerald Kennedy, etablerade politiker som Harold Macmillan

och Nikita Chrusjtjov, kungligheter som drottning Elizabeth, Juan Carlos av Spanien och den lilla prinsessan Caroline av Monaco och filmstjärnor som Elizabeth Taylor och svenska May Britt Wilkens, kanske mest känd för sitt äktenskap med Sammy Davis Jr.

I det dubbelnummer som utkom den 23 december 1957 är temat "America's World Abroad: Millions of Ambassadors over the Earth". Det handlar inte bara om USA:s officiella ambassadörer, utrikespolitik och väpnade styrkor utan också om personliga kontakter mellan USA och andra länder. På sidorna 167-168 hittar vi ett reportage under rubriken "Happy Visit to the Old Country". Lifes läsare får följa med till Sverige, närmare bestämt till gården Där Oppe i Lövnäs, Gunnarskogs socken, Värmland! Vi får följa med Raoul och Bertha Anderson från Oak Lawn, Illinois, på besök till deras hembygd, framför allt till Berthas föräldrar Viktor och Hanna Johanssons guldbröllopsfest.

Hur kom sig detta? Raouls och Berthas dotter Linda, numera gift Battaglin, var då nyss fyllda sex år minns inte själv exakt hur det gick till när Bertha kontaktade Life, men vi får anta att redaktionen efterlyste familjer som skulle resa "hem" till det "gamla landet på besök. Linda berättar själv med egna ord om resan

Det var sommaren 1957, som vår familj gjorde första resan "hem". När jag kom tillbaka skulle jag börja skolan. Min lärare frågade mig om jag varit i Skandinavien, och jag svarade: "Nej, vi var i Sverige". Det var en så minnesrik tid för oss alla. Våra morföräldrar, Mormor och Morfar i Lövnäs, firade sin femtioåriga bröllopsdag.

De hette Viktor och Hanna Johansson. De hade sju barn som alla hade vuxit upp och nu hade egna familjer. Vilken fin tid att besöka!

Vi fyllde stora koffertar med alla våra saker och en del gåvor. Min syster Barbara hade sitt dragspel med och spelade på det för våra morföräldrar. Min lillasyster Monica var en söt liten treåring. Vi hade släkt att besöka både på pappas och mammas sidor. Alla fastrar, farbröder, mosttrar och morbröder hade barn, våra kusiner, och vi skulle besöka allesammans. Både mamma och pappa hade sex syskon var. Av alla dessa var det först endast min far som kom till Amerika, och sedan min mor. Han var bara 18 eller 19 år gammal då han reste.

När båda mina föräldrar gått bort hittade jag en liten bok med namn och adresser. Skrivet på tvären på en sida fanns en fråga: "Vem?". Den personen som han tittade på var Bertha i Lövnäs. Så när Raoul reste tillbaka till Sverige, så träffade han min mamma. Han såg henne första gången i missionshuset,

bland en grupp av unga damer. Hon kände hans bror Gösta, men de var bara goda vänner. Mina föräldrar gifte sig 1942, bodde i Arvika, och reste sedan över till Amerika 1946. Att resa till Amerika var en dröm som pappa ärvde från sin mor Kajsa, som själv hade varit över till Amerika innan hon kom tillbaka och gifte sig med Anders och fick åtta barn (en flicka, Anna, dog som liten).

När vi gjorde vår Sverigeresa 1957, så var det så spännande. Att få träffa våra morföräldrar, mostrar, morbröder och kusiner var så nytt för oss. Vi tre systrar, Barbara, Linda och Monica var 9, 6 och 3 år gamla. Våra morföräldrar hade en gård. Det var det bästa för ett litet barn att få uppleva. På gården bodde tre kusiner: Ingemar, Roland och Britt-Marie. En annan kusin, Ivan, bodde tvärs över byavägen. Smultron växte vid vägkanten och mormor lärde oss att de smakar bäst med grädde. Det var mycket gråt och glädje när vi sågs för första gången efter så många år. Vi hade en lång sommar, jag tror att vi stannade i tre månader. Vi besökte alla sevärdheter i Värmland med våra kusiner, mostrar och morbröder. Vi såg Rottneros och flottning på Klarälven. Vi besökte alla hem, för kalas och aftaskaffe. På söndagarna var vi till Gunnarskogs kyrka eller till missionshuset i Årbotten, och andra ställen. Vi besökte Norge där vi fick uppleva snö mitt i sommaren och en get höll på att äta upp en av våra tröjor. Vi reste till Stockholm tillsammans med morfar. Av oss tre små flickor, så var jag den som fick följa med då. Ja, där är några minnen från vår Sverigeresa 1957. Vi reste över Atlanten med båt, på samma sätt som mina föräldrar rest när de kom till Amerika. Under

AS RAOUL WATCHES, MRS. ANDERSON TOSSES SISTER-IN-LAW GIFT OF LINGERIE. FATHER, MOTHER, NIECE HOLD THEIR PRESENTS—SHIRT, BROCADE, DOLL.

Happy Visit to the Old Country

Of all Americans abroad the most eager to go and most tenderly welcomed are those going back to visit the old country. Each year thousands of naturalized Americans make sentimental journeys to the land of their birth, to relive scenes of their youth and pick up old ties of friendship.

The Raoul Andersons of Oak Lawn, Ill. had a special reason for going back to Arvika, Sweden this summer: it was a golden wedding anniversary for Bertha Anderson's parents. Raoul had come to the U.S. in 1928, married Bertha when he went back for a stay in 1938. In Oak Lawn, where Raoul is a steamfitter, the Andersons own a house and car and have

brought up three daughters that they were eager to show off in Arvika. "Everyone," says Mrs. Anderson, "made me feel at home right away. I felt like I had been gone only a few weeks." Like long-absent returnees everywhere, they brought with them a load of gifts. In turn they were obliged to accept meal after meal offered, in Swedish fashion, at all times of the day at each house they visited. "My biggest thrill," said Bertha, "was coming back to set my feet on the ground where I played as a little girl. It was the same sun, the same little lake. . . . When it came time to leave, people were crying on the dock. . . . and I was crying on the deck."

AT GOLDEN WEDDING PARTY ANDERSONS JOIN 66 FAMILY MEMBERS COVERING FOUR GENERATIONS IN CONGRATULATING HANNAH AND VIKTOR JOHANSSON

åren, så har vi fått många besök från våra svenska släktingar. Vi har alla besökt Sverige många gånger själva. Vi är så tack-samma för dessa möjligheter att hålla kontakt. Det är så gott att ha en så fin familj i Sverige. Våra släktingar är nära oss i våra hjärtan, även om många mil skiljer oss åt.

Det blev fyra bilder som publicerades i Life på två sidor. Eftersom huvudsaken i Life var bilderna,

så var fotografierna inte bara den som höll i kameran utan tidningen skapade begreppet "fotojournalist". Fotografen som kom att följa familjen Anderson på resan blev den unge engelsmannen Larry Burrows (1926-1971), en fotograf som idag räknas av många fotonhistoriker som av samma kaliber som den nämnda Alfred Eisenstaedt och Robert Capa. Larry Burrows föddes i London och tog som 16-årig anställning på Lifes Londonkontor,

FAMILY DANCE around Maypole at party included Mrs. Anderson (center foreground) preceded by her daughters and Raoul at right among men in center.

GIFTS FROM AMERICA, a white shirt and a shawl, are proudly worn by Bertha's parents as they sit amid flowers beneath their portrait made 50 years ago.

som mörkrumstekniker i fotolabbet. Burrows lärde sig yrket snabbt och fick sina första bilder publicerade i Life redan 1945. Med bas först i London så började han röra sig på de stora internationella scenerna, och fotograferade kändisar som Winston Churchill, drottningmodern Elizabeth och besökte krigsskådeplatser i kalla krigets värld.

Bildreportaget

Larry Burrows besök i Gunnarskog kan jämföras med den berömde franske fotografen Henri Carti-

er-Bressons besök i Borgvik 1956, även om det senare inte resulterade i några publicerade bilder. Bildreportaget från Gunnarskog blev ett i raden av uppdrag, som alltid utfört på ett ytterst professionellt sätt. Bilderna som publicerades föreställer Bertha slängande en gåva till sin svägerska Hilma, dans kring midsommarstången med utsikt över Lövsjön, en gruppbild med nästan 80 släktingar samt kyrkoherde Ragnar Toremark framför Där Oppe i Lövnäs och en fin bild av Viktor och Hanna iklädda gåvor från Amerika.

I texten refereras till att besöket skedde i "Arvika, Sweden", och att "Everyone, says Mrs. Anderson, made me feel at home right away. I felt like I had been gone only a few weeks".

Vi kan här visa några av bilderna, efter vänligt tillmötesgående av Larrys son Russell Burrows.

Fler bilder finns

Hos Linda Battaglin finns fler bilder från Gunnarskog, som aldrig publicerades. De vore förstås värda en egen utställning. Av olika skäl har jag inte möjlighet att visa dem här, men där finns fler midsommarbilder, bilder från flottning och från besök hos olika släktingar i bygden.

Tidskriftsnummer av Life spreds bland släkten i Gunnarskog. Bland dem fanns min mormor, Stina Magnusson på Gärdet i Stora Årbotten. Mormor var en av alla dessa Berthas kusiner som fanns i bygden, och Hanna i Lövnäs var mormors yngsta moster. Mormor Stina med familj finns inte med på gruppbilden och min mamma, som har klara minnen av mötet med sina små amerikanska tremänningar Barbara, Linda och Monica, minns inte varför de aldrig var med på midsommarfesten i Lövnäs.

Själv fick jag möjlighet att träffa Bertha vid mitt besök i Chicagos förorter i april 2000. Vi träffades hemma hos Linda och ett minne är att Bertha och jag blandade Gûnnerskemål och amerikansk engelska (med tydlig värmländsk accent) i vår konversation. Bertha gick ur tiden ett år senare, men kontakten med släkten lever vidare, idag förstås mest med hjälp av e-post och Facebook. Släkten finns kvar i Gunnarskog men har också spritts över andra delar av Sverige. Där Oppe i Lövnäs såldes i början av 2000-talet efter ca 300 år i släktens ägo och ägs nu av en familj, som vårdar huset väl.

Vad hände då med Larry Burrows och Life? Engelsmannen Burrows flyttade i början av 1960-talet till Hong Kong med sin familj. Life hade erbjudit honom en placering i Washington och att följa president Kennedy, men Larry valde Asien. Från 1962 kom hans fokus att bli Vietnam, där en av kalla krigets många "småkrig" mellan en sida som stöttades av väst, främst Amerika och en av kommuniststaterna kom att växa upp till en av tidens största konflikter.

Larry Burrows kom att göra många reportage från Vietnam. En av de mest kända är "One Ride with Yankee Papa 13" om ett uppdrag med en helikopter som publicerades den 16 april 1965. Några av de av de bästa reportagen finns publicerade i fotoboken Vietnam, utkommen 2002.

Inte "krigsfotograf"

Burrows ville helst inte se sig själv som en "krigsfotograf", och tog andra uppdrag i fredligare delar av Asien men kom alltid tillbaka till Vietnam. I början av 1971 invaderade sydvietnamesiska styrkor grannlandet Laos, i Operation Lam Son 719. Tillsammans med tre kollegor, Henri Huet från AP,

Kent Potter från UPI och Keisaburo Shimamoto från Newsweek, fick Burrows följa med i en sydvietnamesisk helikopter som skulle passera gränsen till Laos den 10 februari 1971. Helikoptern besköts av fientlig eld och störtade. Ingen av de ombordvarande överlevde.

Först 1998 kom helikopterns nedslagsplats att lokaliseras, och en expedition gjordes för att söka efter eventuella spår. Åren och klimatet i jungeln hade gjort att de flesta spår utplånats, men ett fåtal fynd kunde knytas till helikopterns krasch. Bland annat återfanns rester av en kamera som med all säkerhet tillhört Burrows och en del mänskliga kvarlevor som inte säkert kunde identifieras. Dessa kom 2008 att få sin "sista viloplatz" vid Newseum i Arlington, Virginia.

En BBC-dokumentär som heter "The Camera at War" finns åtminstone just nu tillgänglig på Youtube, där finns delar av en intervju med Larry Burrows från 1970.

Life utkom med sin sista utgåva i traditionell form i december 1972. Det var televisionen som konkurrerade ut den och andra bildtidningar. Några försök kom att göras att återuppliva tidningen, men idag kan

en stor del av bildarkivet (dock ej Burrows bilder) studeras på nätet med hjälp av Google och alla tidsskriftsnummer finns tillgängliga genom Google Books.

Källor:

Life från 23 december 1957 finns här: <https://books.google.se/books?id=yFUEAAAAMBAJ&lp-g=PA167&hl=sv&pg=PP1#v=one-page&q&f=false>

Om Larry Burrows:

https://en.wikipedia.org/wiki/Larry_Burrows

Larry Burrows: Vietnam. Introduction by David Halberstam. Alfred A. Knopf, New York 2002.

Richard Pyle & Horst Faas: Lost over Laos. A true story of Tragedy, Mystery and Friendship. Da Capo Press 2003.

Ett varmt tack till Russell Burrows för tillstånd att få publicera bilderna och till Linda Battaglin och hennes dotter Julia Klein för all hjälp.

*Där Oppe i Lövnäs,
Gunnarskog, som det ser ut i vår tid.
Foto: Carl-Johan Ivarsson*

Släktforscardagarna i Östersund

För andra gången ägde Släktforscardagarna rum i Jämtlandsmetropolen vid Storsjön. Då (2004) liksom nu i Folkets Hus i utkanten av staden.

Det var inte så många av de som var där i år, som också var med för nitton år sedan. Mitt eget minne av 2004 års dagar är inte främst vad som hände där, utan den långa resan dit och den långa resan hem. Efter som jag hade möjlighet så valde jag denna gång en extra resdag i båda riktningarna.

Detta möjliggjorde bl.a. studiebesök i de båda baptistkapellen i Kövra i Myssjö socken varav det äldsta precis fyllt 150 år. Jag kom också till platser som Stöde, Bodsjö och Lillhärda.

Även om det är långt till Östersund så är vi ändå bara ungefär mitt i Sverige. Men ändå är det värt resan hit. Jämtland är ett mycket vackert landskap, och lokalpatriotismen är stark. Nästan starkare än i Värmland, eftersom t.ex. Jämtlands flagga troligen är den mest spridda provinsflaggan i landet.

Det här var de andra Släktforscardagarna efter pandemin och det gör att antalet besökare ännu inte har nått upp till nivåerna från 2010-talet. Det är dessutom mer glesbefolkat i norr och det gjorde att besökssiffran stannade på ca 1800 personer. Men arrangörerna Jämtlands Lokalhistoriker och Släktforskare var ändå nöjda.

De var heller inte så många utställare från södra Sverige. För oss var det självklart att Värmland skulle vara väl representerat eftersom många jämtar har värmländska rötter. Vi fick många positiva reaktioner från besökare, sålde en del av våra produkter och värvade några nya medlemmar.

Delegationen från vår förening bestod av Lars-Göran Jansson, Thomas Andersson, Eva Lejrin, Britt-Marie Johansson, Berith Hemmingberg, Sonja Skagerud Östlund, Hjördis Skagerud och undertecknad. Systrarna Skagerud har djupa rötter i Oviken i södra Jämtland. Vår "egen" Hans Olsson fanns i Släktforskarförbundets monter.

Lokalerna var inte helt optimala för mässan, eftersom några utställare hade otur att hamna på riktigt ofördelaktiga platser. Vi fanns dock på en plats där många passerade naturligt.

Föredragen var många och välbesökta – ofta till sista plats.

Östersund har också en av de finaste gamla teaterlokalerna jag någonsin sett. Där ägde lördagskvällens bankett rum, där det förutom god mat bjöds underhållning av jämtska förmågor, i något fall med influenser från Kanada. Där hyllades också årets pristagare från Släktforskarförbundet. Dock hade diplomerna inte nått till Östersund – vi får hoppas att de kom till mottagarna lite senare.

Nästa år drar vi söderut, då äger Släktforscardagarna rum i Malmö.

Carl-Johan Ivarsson

Stora delar av den värmländska delegationen vid Släktforscardagarna i Östersund. Från vänster: Britt-Marie Johansson, Thomas Andersson, Eva Lejrin, Hjördis Skagerud, Lars-Göran Jansson, Sonja Skagerud Östlund och Berith Hemmingberg.

Hans Olsson i släktforskarförbundets monter.

Kallelse till årsmöte 2024

Lördagen den 17 februari 2024 klockan 13.00 håller Värmlands Släktforskarförening (873201-6897) årsmöte i Edbergssalen på Arkivcentrum i Karlstad.

Årsmöteshandlingar bestående av föreslagen dagordning, verksamhetsberättelse samt ekonomiska rapporter kommer att publiceras på VärmlandsRötter, <https://start.varmlandsrotter.se/> senast den **7 februari 2024**.

Föreslagen dagordning

1. Årsmötets öppnande
2. Fråga om årsmötet anses stadgeenligt utlyst
3. Fastställande av röstlängd
4. Godkännande av dagordning
5. Val av mötesordförande
6. Val av mötessekreterare
7. Val av justerare tillika rösträknare
8. Styrelsens verksamhetsberättelse och räkenskaper
9. Revisionsberättelse
10. Fråga om styrelsens ansvarsfrihet
11. Motioner och förslag till årsmötet. Här har inkommit förslag till styrelsen om att föreslå årsmötet att utse Gunnar Jonsson, Säfte till hedersmedlem i föreningen.
12. Verksamhetsinriktning för 2024
13. Medlemsavgift för 2025
14. Budget för 2024
15. Val av ordinarie styrelseledamöter för 2024 och 2025. I tur att avgå är Berith Hemmingberg, Lisbeth Wärme, Tomas Andersson och Monika Becker.
16. Val av revisorer och revisorsersättare för 2024
17. Val av redaktör för VärmlandsAnor för 2024
18. Val av redaktör för VärmlandsRötter för 2024
19. Val av ansvarig för sociala medier för 2024
20. Val av valberedning för 2024
21. Övriga frågor
22. Årsmötet avslutas.

Efter årsmötet bjuder föreningen traditionsenligt på smörgåstårta i Almqvistsalen.

Bokrecension

Sälbodabygden 1: Västra och Östra Sälboda, Kättersrud

SÄLBODABYGDEN 1

Västra och Östra Sälboda
Kättersrud

171 sidor, inbunden, illustrerad. Sälbodabygdens Forskningsgrupp. Ancestor Förlag 2022. Förlagets hemsida: www.mangskog.se

Sälbodabygden är en del av Gunnarskogs socken i Jösse härad. Här har en forskargrupp arbetat med att kartlägga bygdens historia under nästan två decennier. I slutet av 2022 var det dags att publicera den första delen i något som är tänkt att vara flera delar. Här är de tre första hemmanen.

Boken har fått en mycket tilltalande form med inbindning av god kvalitet, och utges av Ancestor förlag med förord av Kenneth Larsson.

Mycket i den här delen av Gunnarskog kretsar kring herrgården och det tidigare järnbruket Sälboda som under de senaste 130 åren ägts av fyra generationer som alla hetat Jörgen Blakstad! Vid hemmanet Västra Sälboda anlades på 1760-talet järnbruket Arvikanderström som snart fick namnet Sälboda. Bruket avvecklades 1884 och sedermera blev driften inriktad på jord- och skogsbruk. Här finns de finaste jordbruksmarkerna i den annars skogsdominerade Gunnarskogs socken.

Det finns alltså mycket intressant historia att behandla kring Sälboda och det finns en hel del att utvinna ur boken. För egen del hittade jag mycket information om min egen förfader Anders Simonsson (1624–1709) och hans tvister med fru Katarina Blankenfjäll på 1690-talet.

Här finns också samtliga kända boplatser, med utmärkta kartor för varje hemman, och tydliga koordinater för de försvunna ställena.

Det finns en hel del om Sälboda i sockenboken En bok om Gunnarskog, utgiven 1963. Där finns ett flertal porträtt av familjen Blakstad. Av någon anledning finns mycket lite om Blakstad-familjen i den här boken. Det finns inte heller porträttbilder av dem, eller för den delen av andra personer.

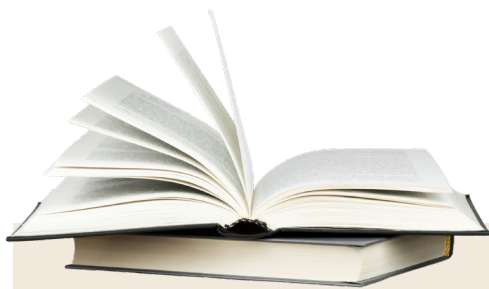
Men trots att boken varit under arbete under lång tid känns den ändå inte helt avslutad. Det är mer som en forskningspärm med blandat innehåll blivit en bok. Att boken varit under arbete en lång tid kan också möjligen förklara varför många av bokens bilder är så dåliga eftersom de är återgivna i alltför låg upplösning. Det går ju inte att trola och göra bilderna bättre än sina förlagor, men här har många bilder blivit märkbart sämre.

Karaktären av en till bok omvandlat forskningspärm blir också tydlig när 25 sidor av boken ägnas åt kopior av handskrivet forskningsmaterial. Det är avskrifter ur husförhörlängder, dock skrivet med en vacker handstil, men läsaren undrar vad som är syftet? Det verkar också vara gjort för ganska länge sedan eftersom det hänvisas till mikrokortsnummer.

Det finns personregister, även om det omfattar endast personer från sent 1800-tal och framåt.

Som ni förstår, så ger boken ett blandat intryck. Den har sitt tydliga värde för alla med anknytning till bygden, men det finns också en del att önska kring den.

Carl-Johan Ivarsson

Manusstopp för 2024

Nr 1: 10 februari

Nr 2: 10 maj

Nr 3: 10 augusti

Nr 4: 10 november

Lokalgruppernas program våren 2024

Forshaga

Släktforskningens Dag 20/1 kl. 10-14 på biblioteket

30/1 kl. 16.30 på biblioteket: Emigrationen till Amerika – från Forshaga till North Dakota. Britt-Marie Johansson

Forskarhjälp på biblioteket följande tisdagar kl. 14-18.30:

13/2, 27/2, 12/3, 2/4, 16/4.

Grums

Föredrag i Funktionsrätts lokaler, Sveaplan 2

16/1 kl. 17 Hur hittar man på Riksarkivets webbplats? Lars Magnusson

20/2 kl. 17 Vad kan Föreningsarkivet erbjuda? Arkivchef Helena Modin

19/3 kl. 17 Borgvik under beredskapsåren. Gunno Rosell

16/4 kl. 17. Hur använder man Disgen. Gunnar Jonsson

Forskarhjälp på biblioteket följande dagar kl. 15-17.30:

19/1, 23/1, 13/2, 27/2, 12/3, 26/3.

Säffle

Träffar äger rum 29/1, 26/2, 25/3 och 29/4.

Släktforskningens Dag 20/1 kommer att uppmärksammas.

För övriga lokalgrupper se Värmlandsrötter.

Vår programverksamhet
genomförs i samarbete med
 Folkuniversitetet

Ur andra medlemsblad

Värmlänningar

Skytilen 2023:3

(Romerike Historielag): Flyktninge-ruter på Romerike. Et Interreg pro-sjekt. Om gränslotsar från Norge till Sverige under andra världskriget.

Slækt & Slekt 2023:3

(Solør Slektshistorielag): Utvand-rere fra Løvberget på Grue Finn-skog av Rolf Nylend. Gäller mest utvandrare till USA men också Ole Larsen Løvberget född 1833 som gifte sig med Karin Andersdotter Puttoinen från Mackartjärn i Södra Finnskoga, de flyttade till Mack-artjärn med sina barn 1891 och senare till Röbjörkeby i Fryksände.

Strödda Annotationer nr 70

(Släktforskarföreningar i Örebro län): Gabriel Refsten Myrmans flyt-tade familj av Marie Esplund-Lynn. Om huvudpersonen, död 1802 i Västeräng och hans barn som anges flyttande till Närke.

Sysslingen 2023:2

(Södra Roslagens Släktforskarför-ening): Min farfars far av Marga-reta Paulson. Handlar om Petter Niklas Eriksson född 1842 i Ås, Frykerud. Han blev föräldralös vid sju års ålder och var rothjon i Frykerud. Artikeln är tyvärr ovan-ligt svårläst.

Tunarötter 2023:3

(Föreningen Släkt och Bygd i Borlänge): Antavla till minne av Gilliz av Håkan Gelin. Probanden Gilliz Mats Gustafsson f 9/12 1945 i Essinge, d 11/3 2023 i Borlänge. Morfar Oskar Daniel Sjöqvist född 16/10 1879 i Ransäter.

Andra

Skytilen 2023:2

(Romerike Historielag): Da Karl XII møtte veggen på Gjelleråsen og Bakås av Steinar Bunæs.

Slekt og Data 2023:3

(Slekt og Data): Tema: Slektstr-eff. Olika aspekter på att anordna släktträffar. Norges lengste serie-ektenskap? av Tor Ålbu. Granskar fenomenet äktenskapskedja, alltså en kedja av människor, äktenskap och änkestånd som sträcker sig från Ole Andersson, smed i Grube i Meldal i Trøndelag, född 1708, till Guru Simensdotter Klingen, född 1839, utvandrad 1888.

Släktforskaren 2023:2

(Helsingfors Släktforskare): ”En droppe vallonblod” – kända och mindre kända släktmyter av Alex-andra Ramsay

Att betala sin medlemsavgift

Föreningen har bytt ekonomisys-tem där även medlemsregistret in-går. Som medlem kommer du mär-ka det genom att du får en faktura på medlemsavgiften istället för den tidigare bifogade inbetalningsta-ongen i tidningen. Viktigt att tänka på då du betalar är att du nu skall ange fakturanumret som referens på din inbetalning. Har du even-tuella frågor om ditt medlemskap eller om tidningen uteblir, kontakta medlem@varmlandsrotter.se.

Antavla 260

Jag är född på Sälje missionshus i Ekshärad. Min ana Samuel Hede (1883-1933) född Persson ritade kyrkan, och min morfar Per Elia-son (1854-1927) var snickare och ansvarig för bygget. Både Per och Samuel arbetade som snickare vid Gustavsfors bruk.

Samuel blev pastor i Missionsför-samlingen och sedan missionär i Belgiska Kongo, där han bland annat var ansvarig för bygget av en missionsstation i Matadi.

Släkten utgörs mest av torpare och bönder.

Abraham Dahlström (1749-1814) kom från Kristinehamn. Hans far var handelsman Elias Dahöström (1708-1752) och hans mor Maria Löthner (1720-). Hennes far var Jonas Jonasson Stark (1626-1728) och mor Brita Olofsdotter (-1727). Hennes farfar var kop-parslagare Jonas Svensson och hennes farmor var Anna Klasdot-ter Stockhaus.

Samuel var gift med missionär Hulda Hede (1881-1967) född Samuelsson. De fick tre barn: Bengt (1917-1976) född i Londe, Belgiska Kongo. Maj (1919-2011) och Ingrid Lunde (1925-2005) var båda födda i Stora Lundby i Västergötland.

Ingvar Åslund

Särimnervägen 35
194 62 Upplands Väsby
070-23 99 84
ingvar.aslund@outlook.com

Antavlan är kompletterad med hjälp av Värmlands Kyrkboksre-gister, vilket markeras med kursiv stil (Red:s anm.).

Antavla nr 260	Upprättad för Samuel Hede, f. 17/3 1883 i Sälje, Ekshärad (S)				morbror till Ingvar Åslund. Orter i (S) län om inte annat anges	
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V		
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63		
Nr 2. <u>fär</u>	Eliasson	Abrahamsson, Elias. Torpare	Dalström, Abraham	Dalström, Elias. Handelsman	1708-1752	
Eliasson	Elias	f 7/5 1795, Ekshärad, Kvarntorp	18/7 1749, Kristinehamn-1814, Ekshärad	Löthner, Maria	f 19/3 1720, Kristinehamn	
Per	Torparson	d 16/1 1881, Ekshärad, Sälje	Nilsdotter, Britta	Torbjörnsson, Nils. Bonde	15/4 1712, Ekshärad-5/8 1786, Eksh.	
Nybyggare, snickare	f 8/6 1828	g 26/12 1815, Ekshärad	8	Persdotter, Ingeborg	10/7 1717, Ekshärad-3/10 1809, Ekshärad	
f 24/11 1854	Ekshärad, Sälje	Persdotter, Kerstin	Bengtsson, Per	Arvidsson, Bengt. Bonde	29/8 1721, Ekshärad-9/7 1794, Ekshärad	
Ekshärad, Sälje	d 25/4 1877	f 27/11 1785, Ekshärad, Sälje	21/6 1750, Ekshärad-5/7 1801, Ekshärad	Persdotter, Marit	16/8 1720, Ekshärad-17/5 1787, Ekshärad	
d 19/10 1927	Ekshärad, Sälje	d 23/3 1860 i Ekshärad, Sälje	Persdotter, Sigrid	Persson, Per. Bonde, danneman	24/3 1717, Eksh.-22/7 1764, Eksh.	
Ekshärad, Sälje	g 26/12 1853, Ekshärad 4	9	4/7 1744, Ekshärad-4/3 1797, Ekshärad	Larsdotter, Karin	3/6 1716, Ekshärad-5/8 1776, Ekshärad	
g 20/11 1880	Persdotter	Larsson, Per	Bengtsson, Lars. Danneman	Jönsson, Bengt	26/6 1725, Ekshärad-26/12 1796, Ekshärad	
Ekshärad	Marit	f 8/12 1780, Ekshärad, Halla	20/3 1753, Ekshärad-13/2 1815, Ekshärad	Persdotter, Karin	19/3 1724, Ekshärad-13/6 1789, Ekshärad	
Nr 1. <u>ansökare</u>		d 28/11 1843, Ekshärad, Halla	Arvidsdotter, Kerstin	Larsson, Arvid. Bonde	1708, Ekshärad-7/11 1751, Ekshärad	
Hede	f 24/11 1825	g 1/1 1807, Ekshärad	10	Olofsdotter, Anna	20/8 1707, Ekshärad-13/1 1787, Ekshärad	
Edvard <u>Samuel</u> Persson	Ekshärad, Halla	Larsdotter, Karin	Olofsson, Lars	Olofsson, Olof. Bonde	f 2/1 1719, Ekshärad, Råda	
Missionär	d 2/10 1889	f 24/3 1782, Ekshärad, Stackerud	11/2 1744, Ekshärad-18/3 1821, Ekshärad	Olofsdotter, Ingegärd	1720, Ekshärad-14/2 1744, Ekshärad	
f 17/3 1883	Ekshärad, Sälje	d 16/11 1851, Ekshärad, Halla	Persdotter, Karin	Halvardsson, Per. Bonde	7/3 1729, Ekshärad-11/10 1788, Ekshärad	
Ekshärad, Sälje	5	11	2/7 1749, Ekshärad-11/12 1840, Ekshärad	Eriksdotter, Marit	16/9 1722, Ekshärad-2/4 1809, Ekshärad	
d 6/4 1933	Pettersson	Larsson, Peter	Petersson, Lars	Toroman, Peter Larsson	1716, Ransäter-18/2 1799, Ekshärad	
Stora Lundby(P), Furum	Jöns	f 15/4 1775, Ekshärad, Bergsäng	10/2 1740, Ekshärad-11/3 1811, Ekshärad	Petersdotter, Annika	1722, Ekshärad, Kråkåsen-1/3 1782, Ekshärad	
g 6/12 1915	f 15/10 1807	d 26/12 1839, Ekshärad, Bergsäng	Håkansdotter, Brita	Persson, Håkan. Bonde	12/9 1701, Ekshärad-1/6 1789, Ekshärad	
Stora Lundby(P)	Ekshärad, Bergsäng	g 1/2 1795, Ekshärad	12	Larsdotter, Karin	f 10/12 1702, Ekshärad, Ämtbjörkstorp	
Samuelsson	Ekshärad, Bergsäng	Jönsdotter, Marit	Matsson, Jöns	Månsson, Mats. Bonde	3/2 1710, Ekshärad-27/6 1782, Ekshärad	
Hulda	d 8/11 1864	f 1/2 1773, Ekshärad, Snöre	26/5 1748, Ekshärad-26/9 1784, Ekshärad	Jönsdotter, Karin	8/1 1704, Ekshärad-19/3 1769, Ekshärad	
f 25/2 1881, Stora Lundby	Ekshärad, Bergsäng	d 24/1 1834, Ekshärad, Bergsäng	Olofsdotter, Karin	Peterson, Olof	f 1718, Ekshärad, Kråkåsen	
Nr 3. <u>mor</u>	g 26/12 1833, Ekshärad 6	13	25/4 1746, Ekshärad-9/3 1828, Ekshärad	Månsdotter, Marit	28/12 1722, Ekshärad-23/2 1791, Ekshärad	
Jönsdotter	Eriksdotter	Eriksson, Erik	Bengtsson, Erik	Eriksson, Bengt	1727, Ekshärad, Snöre-8/3 1797, Ekshärad	
Anna	Anna	f 11/9 1779, Ekshärad, Nästorp	30/6 1753, Ekshärad-25/7 1830, Ekshärad	Matsdotter, Britta	7/12 1726, Ekshärad-21/11 1809, Ekshärad	
f 5/3 1859	f 12/9 1812	d 25/5 1841, Ekshärad, Nästorp	Eriksdotter, Anna	Florén, Erik Eriksson	1721, Nyed?-27/9 1800, Ekshärad	
Ekshärad, Bergsäng	d 22/1 1897	g 1/12 1805, Ekshärad	14	Engelbrektsdotter, Karin	29/3 1729, Ekshärad-5/12 1803, Ekshärad	
d 21/3 1947	Ekshärad, Nästorp	Persdotter, Marit	Eriksson, Per	Persson, Erik	10/3 1726, Ekshärad-11/8 1816, Ekshärad	
Ekshärad, Sälje	Ekshärad, Bergsäng	d 14/10 1856, Ekshärad, Nästorp	Persdotter, Karin	Petersdotter, Britta	f 1729, Ekshärad, Kråkåsen	
25/4 2023	7	15	f 7/11 1751, Ekshärad-20/5 1822, Ekshärad	Persson, Per	18/10 1728, Ekshärad-15/8 1785, Ekshärad	
				Nilsdotter, Marit	6/2 1730, Ekshärad-21/1 1754, Ekshärad	

Värmländsk släktforskardag på Värmlands Museum

Föreningens släktforskardag blev verkligen ett lyckat arrangemang. Det var en strid ström av besökare hela dagen. Vi hade vårt bokbord på plats och sålde en hel del. Några nya medlemmar fick vi och flera kvitterade ut DNA-kit. Många kunde också ställa frågor och få en del svar.

Tre mycket välbesökta föreläsningar – Fredrik Mejster, välkänd släktforskare med mycket fokus på DNA höll två föredrag och

Anna-Lena Hultman, en av våra främsta experter på emigrantforskning hjälpte oss i sitt föredrag på traven med att hitta bland alla källor. Hon hjälpte dessutom till utanför föreläsningssalen.

Den här dagen var ett arrangemang i föreningens 40-årsfirande och vi fick motta mycket beröm vilket kändes väldigt skönt. Det ligger ju en hel del arbete bakom och vi är många som varit engagerade, som nu kan känna oss nöjda med dagen.

Antavla 261

Min farfars far Karl Persson arbetsvandrade, mellan Mjönäs i Norra Råda och Djupvik i Norrala i Hälsingland, tillsammans med sin far Per Persson Granath samt sina bröder Per och Alfred. Namnet Wahlmark togs ca 1895 i Norrala. Till slut bestämde de sig för att stanna i Norrala. Karl träffade sin blivande fru Lovisa Öhman, som var född i Grundunda i Västernorrland. De gifte sig 1898 i Norrala.

Alfreds dotter Irma, född 1895 i Norrala, emigrerade till Kanada med sin mor. Alfred var trolovad, men även hörselskadad och hade svårt att få jobb. Jag har kontakt med släkten i Kanada. Brorsonen Primus Wahlmark blev typograf och har skrivit mycket om spelet schack.

Karl och hustrun Lovisa dog i Arbrå och fick fem barn ihop. Ett av dem blev min biologiska farfar, men han har inte varit närvarande i vår familj. Min far blev oäkta eller ett "dansbarnebarn".

Detta samt att farmor var oäkta, så startade jag min släktforskning när jag blev sjuk och inte visste hur utgången skulle bli. Drygt 25 år senare vet jag en hel del om släkten Wahlmark, med sina rötter norr om linjen Oslo-Stockholm. En annan släkt med samma stavning är en släkt för sig.

Lars Wahlmark

larra56@telia.com

Upprättad för Karl Wahlmark, f. Persson 18/12 1876 i Mjönäs, Norra Råda (S)					ff f.t. Lars Wahlmark. Orter i (S) län om inte annat anges	
Antavla nr 261	Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V	
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63		
Nr 2, far	Persson	Persson, Per	Persson, Per	Persson, Per	Persson, Per	2/3 1729, NR, Bogerud N-16/6 1796, NR, Bogerud N
Granat	Per	f 30/11 1786, Norra Råda, Bogerud N	28/8 1763, Norra Råda-7/3 1825, N Råda	Larsdotter, Kerstin	16/4 1745, NR, Ås-3/7 1819, NR Bogerud N	
Per Persson	Torpore	d 28/2 1838, Norra Råda, Mjönäs	Andersdotter, Stina	Jönsson, Anders. Mjölhare	f ..6 1735, ?, Duvenäs	
Kolare	f 1/10 1807	g 22/6 1806, Norra Råda	8 4/8 1764, Ransäter-28/3 1801, N Råda	Jonsdotter, Catharina	f 1/2 1733, Ransäter	
f 1/9 1834	Norra Råda, Bogerud N	Engelbrektsdotter, Anna	Persson, Engelbrekt. Bonde	Engelbrektsdotter, Per. Bonde	1/4 1720, N Råda-30/12 1790, N Råda	
Norra Råda, Højeberg	d 30/11 1884	f 25/2 1785, Norra Råda, Bogerud N	12/10 1749, Norra Råda-27/1 1820, NR	Persdotter, Anna	f 13/1 1722, Norra Råda, Bogerud N	
d 1/4 1911	Norra Råda, Mjönäs	d 22/3 1840, Norra Råda, Mjönäs	Arfvidsdotter, Kjerstin	Olofsson, Arfved. Riksdagsman	1717, NR-23/2 1770, NR, Mjönäs	
Norralla(X), Källvik	g 26/12 1833, N Råda 4	5	9 28/2 1755, Norra Råda-27/11 1823, NR	Pehrsson, Sigrd	19/12 1719, Norra Råda-14/2 1796, Norra Råda	
g 27/12 1858	Arvidsdotter	Larsson, Arfvid. Torpare	Arvidsson, Lars			
Norra Råda	Kerstin	f 11/3 1784, Norra Råda, Högberg	14/12 1749, Norra Råda-4/6 1817, NR			
Nr 1, ansökare		d 16/12 1837, Norra Råda, Højeberg	Larsdotter, Cherstin			
Wahlmark	f 22/2 1807	g 26/12 1805, Norra Råda	10 24/8 1747, Norra Råda, Backa-15/10 1794, Norra Råda, Højeberg			
Karl Persson	Norra Råda, Højeberg	Bengtsdotter, Kjerstin	Svensson, Bengt	Bengtsson, Sven		
Stabbläggare	d 28/5 1876	f 15/12 1774, Norra Råda, Mårdserud	4/5 1738, Norra Råda-16/5 1813, N Råda	Nilsdotter, Dordi		
f 18/12 1876	Norra Råda, Mjönäs	d 11/11 1873, Norra Råda, Højeberg	Sonesdotter, Cherstin	Larsson, Sone		
Norra Råda, Mjönäs	5	11 8/7 1737, NR, By-10/5 1817, N Råda		Olofsdotter, Sigrd		
d 20/4 1943	Bernhardsson	Olofsson, Bernhard	Nilsson, Olof			
Arbrå(X), Hov 9	Per	f 11/6 1736, Norra Råda, Forshult	1696-2/5 1748, Norra Råda, Forshult N			
g 22/10 1898	f 10/5 1776	d 3/6 1819, Norra Råda, Råda V	Bernhardsdotter, Ingeborg			
Öhman	Norra Råda, Råda V	Andersdotter, Gunilla	12 1704, Norra Råda-25/1 1771, Norra Råda, Råda V	Andersson, Per	1669, Ekshärad-1714, Ekshärad	
Brita Lovisa	d 11/9 1838	f 3/11 1738, Norra Råda, Råda V	1705, Ekshärad-16/4 1757, NR, Råda V	Jonsdotter, Gunilla	1670, Ekshärad-1738, Ekshärad	
f 3/10 1869, Grunds.(Y)	Norra Råda, Råda V	d 20/3 1815, Norra Råda, Råda V	Persdotter, Ebba	Persson, Per	f 1686, Norra Råda	
Nr 3, mor	g 26/12 1814, N Råda 6	13	1717, Norra Råda-6/4 1767, Norra Råda, Råda V			
Persdotter	Gevert	Gefwert, Peter Gustav. Målare	Gefwert, Erik Henriksson. Mästersven			
Engelborg	Lisa Persdotter	f 15/4 1750, Norra Råda, Geijersholm	15/3 1708, Amnehärad(R)-27/5 1755, NR	Gefwert, Henrik. H:smedm. 1675, Amnehärad(R)-8/3 1732, Ransäter		
f 15/7 1830	f 8/6 1794	d 25/7 1815, Norra Råda, Råda V	Wikström, Maria Persdotter	Eriksdotter, Ellika	1683, Amnehärad(R)-13/3 1743, Norra Råda	
Norra Råda, Bogerud	NR, Råda V, Brobacken	Højjer, Maria	14 30/11 1710, Karlstad-16/3 1787, N Råda	Wikström, Per		
d 13/10 1897	d 1855	f 20/7 1751, Värmskog, Vegerbol	Højjer, Carl Christian. Rustmästare mm			
Norralla(X), Djupvik	Norra Råda, Stjärnfors	d 8/4 1820, Norra Råda, Råda V	1712, Väse-22/4 1772, Stavnäs, Karsbol	Højjer, Carl Christian	1712, Väse-22/4 1772, Stavnäs, Karsbol	
	7	15 5/12 1719, Stavnäs-23/2 1792, Norra Råda, Råda V	Tolsdotter, Ingeborg			
7/5 2023						

Värmlands Släktforskarförening

Våren 2024

Släktforskningens dag på Värmlands Museum, Karlstad

Lördag 20 januari

- 11.00 – 16.00 Utställningar & Föreläsningar
11.30 – 12.30 **Så kommer man i gång med släktforskning.**
Med Britt-Marie Johansson
13.00 – 14.15 **Trackuback – koppla din släktforskning till historiska kartor o händelser mm.**
Med Per Filipsson o Hjalmar Granberg

Föreläsningar på Arkivcentrum Värmland, Hööksgatan 2, Karlstad

Torsdag 15 februari
18.30

Emigrantforskning
Emigration till Amerika - från Värmland till North Dakota.
Med Britt-Marie Johansson

Torsdag 14 mars
18.30

Gottlund och dokumentationen av Finnskogen 1817-1823
Med Anna Forsberg

Torsdag 18 april
18.30

Släktforskar-Café
Programgruppen

Välkomna! Programgruppen

Arrangör: Värmlands Släktforskarförening i samarbete med
Folkuniversitet, Arkivcentrum Värmland och Värmlands Museum

Vi har också forskarhjälp torsdagar i Arkivcentrum 16 - 19

Du kan få hjälp av en erfaren släktforskare med frågor om din egen släktforskning.
se mer på varmlandsrotter.se